

INFORME JURÍDIC PRELIMINAR

Assumpte: Projecte d'ordre sobre l'organització de les llistes de perits i del procediment del pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

Sol·licitant: Secretaria per a l'Administració de Justícia

1.- ANTECEDENTS

La Secretaria per a l'Administració de Justícia ha tramès a aquesta Assessoria Jurídica, en data 30 de gener de 2024, el text del *Projecte d'ordre sobre l'organització de les llistes de perits i del procediment del pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria*, acompanyat d'una memòria general i una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.

L'esmentat Projecte d'ordre ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposen l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

De conformitat amb l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, pel qual s'aproven les directrius sobre el contingut de l'expedient i el procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, i d'acord amb la Instrucció 1/2024, de 22 de gener, de la Direcció del Gabinet Jurídic, sobre els informes jurídics relatius a iniciatives normatives que se sotmeten a l'aprovació del Govern, aquest informe jurídic preliminar té per objecte comprovar que l'expedient disposa de la documentació prevista a l'article 36 de Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, avaluar l'adequació del text al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa, indicar la tramitació que s'ha de seguir en el procediment per a la seva tramitació i aprovació, tràmits d'audiència i informació pública, així com l'emissió dels informes preceptius que corresponguin.

Tot i que la dita Instrucció 1/2024 damunt esmentada només es refereix a les iniciatives normatives que se sotmeten a l'aprovació del Govern, entenem que, en el cas del projecte d'ordre que ara s'informa, cal seguir la dita instrucció, atès el caràcter normatiu del projecte d'ordre i per tal de mantenir una unitat de criteri en l'estructura i el contingut dels informes jurídics.

2.- ANÀLISI JURÍDICA

I. Examen de l'expedient

I.1 Pla normatiu

L'article 62 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern preveu la necessitat que la iniciativa normativa s'exerceixi de tal manera que el marc normatiu resultant sigui previsible.

En relació amb la planificació normativa, cal recordar que és doctrina de la Comissió Jurídica Assessora subratllar la rellevància de la planificació normativa, com a "[...] instrument al servei de la seguretat jurídica, principi que no solament implica generar confiança sobre el que diu la normativa vigent, sinó també sobre l'evolució raonable de l'ordenament jurídic, tal com es reconeix d'una manera expressa en l'article 62 de la Llei catalana 19/2014, de 29 de desembre, que preveu la necessitat que la iniciativa normativa s'exerceixi de tal manera que el marc normatiu resultant sigui previsible" (entre d'altres, Dictamen 200/2023).

D'acord amb aquesta doctrina, quan la Comissió ha constatat que els projectes de disposicions objecte de dictamen no estaven inclosos en els plans normatius corresponents, ha requerit que es justificués la manca d'inclusió de la iniciativa normativa en el pla normatiu (entre d'altres, en els dictàmens 178/2018, 129/2020, 176/2020 i 248/2020).

Mitjançant l'Acord GOV/33/2024, de 13 de febrer, s'ha aprovat el Pla normatiu del Govern de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2024. Tal com apunta la part expositiva de l'Acord esmentat, el Pla normatiu per a l'any 2024 inclou, en un primer apartat, les iniciatives legislatives i reglamentàries del Govern, ordenades d'acord amb el departament impulsor; en aquest apartat, es distingeix entre les iniciatives que el Govern preveu aprovar al llarg de l'any 2024 i fins a la finalització de la XIV legislatura de les altres iniciatives que preveu tramitar durant aquest mateix període, però sense el compromís que s'aprovin efectivament.

Tanmateix, cal fer constar que en el dit pla normatiu es fa referència als avantprojectes de llei, projectes de decret legislatiu o projectes de decret, però no s'inclouen les normes amb rang d'ordre, raó per la qual la memòria general corresponent al projecte normatiu que ara s'informa no conté cap referència a la inclusió del Projecte d'ordre que ara s'informa en el Pla normatiu del Govern per a l'any 2024.

I.2 Documentació que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010: memòries i informes

a) D'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010, els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, i també dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor.

L'esmentat precepte indica el contingut mínim que han de tenir la **memòria general** i la **memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades**.

El contingut mínim de la memòria general es determina en l'article 64.2 de la Llei 26/2010: a) La justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen; b) El marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària; c) La relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants; d) La competència de la Generalitat sobre la matèria; e) La relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència; f) La procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

El contingut mínim de la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades es determina en l'article 64.3 de la Llei 26/2010: a) Un informe d'impacte pressupostari, en què s'avalua la repercussió de la disposició reglamentària en els recursos personals i materials i en els pressupostos de la Generalitat, i també les fonts i els procediments de finançament, si escau; b) Un informe d'impacte econòmic i social, en què s'avaluen els costos i els beneficis que implica el projecte de disposició reglamentària per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica; c) Un informe d'impacte normatiu, en què s'avalua la incidència de les mesures proposades per la disposició reglamentària en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses; d) Un informe d'impacte de gènere.

Consten en l'expedient les memòries anteriorment esmentades, relatives al Projecte d'ordre que ara s'informa: la memòria general i la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, signades ambdues en data 29 de gener 2024 per la subdirectora general de Suport Judicial i Coordinació Tècnica de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, amb el vistiplau de la secretària per a l'Administració de Justícia.

La memòria general inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'afegeixen altres consideracions, com ara, l'anàlisi dels tràmits de negociació sindical, de consulta pública prèvia i de participació ciutadana.

Igualment, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'inclouen altres consideracions a la memòria, com ara: l'anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació (identificació del problema, establiment dels objectius i identificació de les opcions de regulació), una comparació de les opcions de regulació considerades, i la implementació, seguiment i avaluació de la norma.

b) L'article 64.5 de la Llei 26/2010 disposa que l'expedient ha d'incloure una **memòria de les observacions i les al·legacions** presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, audiència, informació pública i informes, si escau, i també de les raons que han dut a desestimar-les, si és el cas.

Així doncs, d'acord amb l'article esmentat, la unitat promotora haurà d'elaborar, en el seu moment, la corresponent memòria valorativa de les observacions i al·legacions que es

puguin formular en els tràmits corresponents, en aquest cas –i com es fonamentarà més endavant-, audiència, informació pública i informes preceptius.

En aquest punt, cal recordar la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, d'acord amb la qual la valoració de les diferents observacions i al·legacions s'ha d'efectuar en un únic document complet final i actualitzat, per a garantir-ne un resultat més clar i coherent i, en definitiva, a favor de la seguretat jurídica (entre d'altres, Dictàmens 96/2022 i 370/2023).

I.3 Obligacions de publicitat activa

D'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014), en aplicació del principi de transparència, l'Administració ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre les quals s'inclouen els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions (articles 10.1.c) i d) i 69.2).

D'aquests preceptes es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la tramitació del Projecte d'ordre, s'han de fer públics els documents indicats. Així mateix, de conformitat amb l'article 5 de la Llei 19/2014, la informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública a través del Portal de la transparència, instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment a les obligacions de transparència, i a través de les seues electròniques i llocs web dels subjectes obligats.

Així mateix, d'acord amb l'article 42.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, durant el procediment normatiu s'ha de fer constar en tot moment l'estat de tramitació en el qual es troba la norma en curs d'elaboració, i, de conformitat amb l'article 42.3, cada administració pública ha de publicar, en un únic espai del seu web, la documentació sobre els tràmits relatius a la participació ciutadana referits a les lletres a), c) i d) de l'apartat segon l'esmentat article als efectes de donar compliment a les obligacions de publicitat activa. A aquest espai únic s'hi ha de poder accedir des del Portal de la transparència de Catalunya.

II. Avaluació jurídica del procediment i tramitació del Projecte d'ordre

II.1 Règim jurídic aplicable al procediment

El procediment d'elaboració de la norma projectada s'ha d'ajustar a les previsions establertes en el títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, Llei 26/2010). El procediment regulat en l'esmentat títol IV "s'aplica a les disposicions reglamentàries que s'elaboren en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat" (article 59.1). Als efectes del que estableix aquest títol IV, "s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui

la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic" (article 60.1). En conseqüència, aquestes normes són d'aplicació al procediment d'elaboració del Projecte d'ordre que ara s'informa.

Cal tenir present, a més, que la tramitació del Projecte d'ordre ha d'observar les previsions de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014), que incorpora en l'article 62 els principis generals de millora de la qualitat normativa, i en l'article 69 preveu la participació ciutadana en l'elaboració de disposicions de caràcter general.

Finalment, cal tenir en compte les previsions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, Llei 39/2015), que en els articles 127 a 133 regula la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària i la participació de la ciutadania en el procediment d'elaboració dels reglaments, si bé cal tenir present que la Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig (dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3628-2016, interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya), va declarar alguns d'aquests preceptes contraris a l'ordre constitucional de competències¹.

II 2. Inici i tramitació del procediment

a) L'article 61.1 de la Llei 26/2010 estableix que el procediment d'elaboració d'un projecte de disposició reglamentària s'inicia a proposta del departament competent en la matèria del projecte. Si es tracta de matèries de competència de més d'un departament, la proposta ha d'ésser conjunta o del titular o la titular del Departament de la Presidència.

Pel que fa a la **competència del Departament de Justícia, Drets i Memòria** per a la tramitació del Projecte d'ordre, correspon al Departament de Justícia, Drets i Memòria l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (article 3.14.1 del Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya).

b) L'article 62.1 de la Llei 26/2010 preveu que: "La tramitació d'un projecte de disposició reglamentària correspon a la **unitat directiva** corresponent del departament proponent". Quant a la determinació de l'òrgan competent per a l'elaboració i tramitació del Projecte d'ordre, es tracta d'una proposta que té per objecte regular l'organització de les llistes de perits, així com el procediment per al pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria, i que ha estat elaborada i impulsada per la

¹ La part dispositiva de la STC 55/2018, estableix:
"[...] 2º Declarar que los artículos 129 (salvo el apartado cuarto, párrafos segundo y tercero), 130, 132 y 133 de la Ley 39/2015 son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 b) de esta Sentencia.
3º Declarar que el artículo 132 y el artículo 133, salvo el inciso de su apartado primero "Con carácter previo a la elaboración del proyecto o anteproyecto de ley o de reglamento, se sustanciará una consulta pública" y el primer párrafo de su apartado cuarto, ambos de la Ley 39/2015, son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 c) de esta Sentencia [...]".

Subdirecció General de Suport Judicial i Coordinació Tècnica de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, que és la unitat competent (article 73 del Decret 47/2022, de 15 de març, de reestructuració del Departament de Justícia, Drets i Memòria).

II. 3 Tràmit de consulta pública prèvia

Pel que fa a la consulta pública prèvia que disposa l'article 133.1 de la Llei 39/2015, cal tenir en compte que, d'acord amb la STC 55/2018, aquest tràmit de consulta prèvia –però no la forma com s'ha de realitzar– es pot considerar part de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. Així, la dita STC ha declarat que bona part de l'article 133 és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (realització de consulta pública prèvia: “Amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública”) i de la referència del paràgraf primer de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques: “Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin”) desborden allò que és bàsic i vulneren les competències de la Generalitat de Catalunya, i, per consegüent, no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències.

Pel que fa a la consulta pública prèvia, cal tenir en compte que l'article 66 *bis* de la Llei 26/2010 regula, amb caràcter exhaustiu, la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries, i s'hi concreta que, prèviament a l'elaboració del text d'una disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública a la ciutadania per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, i que la consulta s'ha de dur a terme en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa, la qual ha de tenir el contingut mínim que determina el propi article 66 *bis*. Pel que ara interessa, l'apartat 3 de l'article 66 *bis* estableix que es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta prèvia si es justifica que concorre algun dels supòsits següents:

- a) El contingut és pressupostari o organitzatiu.
- b) Es limita a refondre o consolidar textos.
- c) Consisteix essencialment en el compliment d'un mandat legal delimitat pel que fa al contingut, o bé en la transposició de normativa de la Unió Europea de caràcter tècnic, i no imposa als destinataris noves obligacions respecte a la norma d'origen.
- d) De l'avaluació preliminar es desprèn que no es generen impactes rellevants des de la perspectiva econòmica, social o ambiental.”

En el cas del present Projecte d'ordre, en tant que es tracta d'una disposició de caire bàsicament organitzatiu es pot prescindir del referit tràmit de consulta pública prèvia (lletra a) de l'apartat 3 de l'article 66 *bis* damunt esmentat). Així ho posa de manifest la memòria general, en indicar que “en el cas del present projecte d'ordre, en tant que es tracta d'una disposició amb contingut organitzatiu, es pot prescindir i així s'ha fet, del referit tràmit de consulta prèvia”.

II.4 Tràmit de participació ciutadana de l'article 69 de la Llei 19/2014

L'article 69.1 de la Llei 19/2014 preveu que: "Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu", això és, quan ja es disposa d'una primera versió del text del projecte.

Com ja ha indicat la Comissió Jurídica Assessora en diverses ocasions, correspon a l'Administració determinar en cada cas la pertinència o no d'obrir, des de l'inici del procediment, aquest tràmit de participació ciutadana, mitjançant una valoració que el departament impulsor ha d'incloure en la memòria general sobre les raons que han portat a obrir o no aquest tràmit participatiu.

Respecte d'aquest tràmit de participació ciutadana, la memòria general afirma que "els mateixos motius que justifiquen que no s'obri el tràmit de consulta pública prèvia, això és, el caràcter merament organitzatiu de la disposició projectada, justifiquen que tampoc no es consideri necessari obrir el tràmit de participació ciutadana que estableix l'article 69 de la Llei 19/2014, sens perjudici igualment del tràmit d'audiència que sí es preveu en els termes avantdits".

En tot cas, interessa recordar la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, d'acord amb la qual la memòria general ha d'aprofundir en les raons que justifiquen en el cas concret no s'hagi efectuat el tràmit participatiu assenyalat, doncs la justificació de l'omissió d'aquest tràmit sobre la base de la realització d'altres tràmits participatius no resulta suficient per a exceptuar-lo, per manca de congruència amb el que es preveu en l'article 69 de la Llei 19/2014, i que la justificació d'omissió del tràmit s'ha de basar en la matèria que es preveu regular (Dictàmens 42/2023, 157/2023 i 370/2023, entre d'altres).

II.5 Tràmit de consulta interdepartamental

D'acord amb l'article 66 de la Llei 26/2010, prèviament als tràmits d'audiència i informació pública, si l'aprovació de la disposició reglamentària correspon al Govern, cal dur a terme el tràmit de **consulta interdepartamental**: s'ha de sotmetre el Projecte normatiu a consulta per mitjans electrònics (fòrum de l'aplicatiu SIGOV –Sistema d'Informació, Gestió i Tramitació dels Documents de Govern-) dels diferents departaments de la Generalitat perquè formulin, si escau, les observacions que considerin convenientes. Tanmateix, aquest tràmit específic no pertoca en el cas que ens ocupa, en tant que no ens trobem davant d'una disposició reglamentària que ha d'aprovar el Govern sinó una ordre que ha d'aprovar la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

II.6 Tràmits d'audiència i informació pública

Quant al tràmit d'audiència, la Llei 26/2010 preveu que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva (article 67.1); i que el tràmit d'audiència als ciutadans establert per l'article 67 no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen (article 67.6).

Pel que fa al tràmit d'informació pública, l'article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen.

En aquest sentit, examinada la memòria general que s'acompanya amb el Projecte d'ordre, cal notar el següent: la dita memòria considera necessària l'obertura del tràmit d'audiència, però no determina de forma concreta les diferents persones o entitats a qui es donarà aquest tràmit, sinó que es limita a fer referència als "col·legis i associacions professionals i, si escau, entitats anàlogues que s'ocupen de l'estudi de les matèries corresponents a l'objecte de la perícia, i els quals tenen la responsabilitat de confeccionar les llistes de perits objecte de la disposició projectada, i en els termes que en ella s'estableixen, i que el Departament de Justícia, Drets i Memòria, al seu torn, ha de posar a disposició dels òrgans judicials i fiscalies". Respecte d'aquesta qüestió, entenem que caldria identificar de forma concreta les diferents entitats a qui es donarà el tràmit d'audiència.

La memòria general també preveu que es donarà trasllat de la Proposta d'ordre "al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la Fiscalia Superior de Catalunya i a la Secretaria de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la mesura que totes tres institucions són representatives dels diferents estaments de l'Administració de justícia a Catalunya."

Pel que fa al tràmit d'informació pública, i atès el caràcter organitzatiu de la disposició projectada, la memòria general considera que "atès el contingut substantiu de la disposició projectada – de caire organitzatiu- no es creu necessari habilitar aquest tràmit especial d'al·legacions".

Pel que fa al referit tràmit, com ja hem dit, l'article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix la possibilitat de sotmetre els projectes de disposicions reglamentàries a informació pública per un termini no inferior a quinze dies, que es pot reduir fins a un mínim de set dies, si raons degudament motivades així ho justifiquen. Al respecte, com recorda la Comissió Jurídica Assessora als seus dictàmens, si bé l'article 133.2 de la Llei 39/2015 configura la informació pública com un tràmit clarament preceptiu, la Sentència 55/2018 del Tribunal Constitucional ha declarat aquest apartat contrari a l'ordre constitucional de competències i, en conseqüència, no és aplicable a les iniciatives legislatives de les comunitats autònomes.

La Comissió Jurídica Assessora s'ha pronunciat sobre el caràcter potestatiu de la informació pública en les normes d'ordre organitzatiu i sempre que no afectin drets i

interessos de la ciutadania ni se'n desprenguin altres interessos afectats. Així, per exemple, al Dictamen 110/2023: *“La Comissió s’ha pronunciat sobre el caràcter potestatiu de la informació pública en les normes d’ordre organitzatiu i sempre que no afectin drets i interessos de la ciutadania ni se’n desprenguin altres interessos afectats (vid. entre d’altres, els dictàmens 84/2015, 36/2016 i 116/2016). La Comissió entén que, si bé la realització del tràmit no hauria estat sobrera, ja que hauria permès la difusió de la norma a la ciutadania, també considera que, atenent l’abast de la regulació –creació d’un col·legi professional per segregació de la delegació catalana del col·legi d’àmbit estatal, prèviament autoritzada pel Reial decret estatal–, no hi ha una afectació directa dels drets i interessos de la ciutadania, i el conjunt de drets afectats per la regulació han quedat degudament salvaguardats amb l’ampli tràmit d’audiència que s’ha fet efectiu, tant al Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya i a la delegació de Catalunya d’aquest Col·legi, com a altres col·legis professionals de Catalunya de sectors relacionats amb l’àmbit de la geologia, interessats en la regulació. D’acord amb aquest criteri, es pot considerar que, en el cas del Projecte normatiu sotmès a dictamen, l’omissió del tràmit d’informació pública està justificada, tot i que convindria completar els motius sobre la no realització d’aquest tràmit que figuren en la memòria general.”*

Atès l’exposat, aquesta Assessoria Jurídica no comparteix l’apreciació que formula la memòria general en tant que, si bé el projecte normatiu és bàsicament de tipus organitzatiu, també té un vessant *ad extra* que va més enllà de la pura organització administrativa. Entenem que, en el cas que ens ocupa, cal dur a terme el referit tràmit d’informació pública, per raó que, sí bé una bona part del Projecte d’ordre es refereix a aspectes organitzatius relacionats amb les llistes de perits i el procediment de tramitació del pagament dels peritatges judicials, cal tenir en compte que els destinataris de l’ordre projectada s’identifiquen també amb la ciutadania en general, i no només amb les persones professionals que actualment formen part de les llistes de perits que s’hi regulen al Projecte d’ordre, sinó amb les persones professionals que, eventualment, puguin estar interessades en formar-hi part.

Així doncs, mitjançant la realització del tràmit d’informació pública es complementarà el tràmit d’audiència per tal de garantir que puguin participar en l’elaboració de la norma totes les possibles entitats interessades i els ciutadans per tal de coadjuvar en l’encert i oportunitat del contingut de la disposició projectada.

Per últim, pel que fa a la participació sindical en el procediment, aquesta Assessoria Jurídica coincideix amb el parer de la unitat promotora, apuntat en la memòria general, en el sentit que, vistes les matèries que han de ser objecte de negociació d’acord amb la normativa vigent, i tenint en compte el contingut organitzatiu del Projecte d’ordre, “no procedeix la negociació amb les organitzacions sindicals més representatives de l’àmbit de l’Administració de justícia”.

II.7 Tràmits d’informes i dictàmens

a) Quant a l’**informe d’impacte pressupostari**, la memòria d’avaluació de l’impacte de les mesures proposades explica que “en matèria de peritatges no és possible fer una predicció sobre el nombre de peritatges que s’encarregaran per part dels òrgans

judicials”. Tot seguit, la dita memòria inclou una taula amb l'evolució de la despesa anual de peritatges en el període 2018-2023, i posa de manifest que “el projecte d'Ordre inclou un import únic per tipologia de peritatge que s'estableix prenent com a referència l'import mig del barem resultant per tipologia, en funció de la despesa esdevinguda durant l'any 2022, més un increment del 2% respecte del pressupost de 2023 i incorporant la recuperació de l'IPC dels anys anteriors (29%)”. La memòria inclou una altra taula amb els dits imports, de manera que “l'impacte pressupostari, doncs, s'estableix en 1.644.00 EUR”, tot i que existiran supòsits de peritatges als quals, per la seva complexitat o per l'ús de mitjans excepcionals, no el serà d'aplicació els imports fixats per la nova ordre.

D'altra banda, l'impacte pressupostari també es manifestarà en unes devolucions a l'Administració que s'estimen al voltant de 20.000 euros, com a conseqüència dels procediments de reintegrament dels imports pagats en concepte de peritatges judicials en diferents supòsits relacionats amb l'assistència jurídica gratuïta.

En tot cas, cal recordar que és preceptiva la sol·licitud del corresponent informe de la Direcció General de Pressupostos, de conformitat amb el que estableix l'article 36.1.h) del Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda.

b) Pel que fa a l'**informe d'impacte de gènere**, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades afirma que: “el projecte d'Ordre no conté en el seu contingut un ús androcèntric del llenguatge ni utilitza termes que comportin discriminació per raó de gènere, i per tant, no es considera que tingui impacte de gènere respecte al principi d'igualtat d'oportunitat entre homes i dones, en aplicació de la transversalitat de gènere”. Així mateix, la dita memòria conclou, sobre aquesta qüestió, que “s'ha tingut en compte en l'elaboració del projecte d'Ordre les previsions del Decret 162/2002, de 28 de maig, de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori i de la terminologia catalana normalitzada”.

Amb tot, cal recordar que és preceptiva la sol·licitud de l'informe de l'Institut Català de les Dones, atès que, d'acord amb l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona (en la redacció donada per la disposició final primera de la Llei 17/2015, de 31 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes), correspon a l'Institut Català de les Dones elaborar i emetre els informes d'impacte de gènere i, en tot cas, els informes a què fan referència els articles 36.3.b) i 37.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, i l'article 64.3.d) de la Llei 26/2010.

c) D'altra banda, atès el contingut del Projecte d'ordre, entenem que no cal sol·licitar l'informe de la **Subdirecció General d'Organització de l'Administració i del Sector Públic** de la Direcció General de Bon Govern, Innovació i Qualitat Democràtiques del Departament de la Presidència. De conformitat amb el que estableix l'article 71.b) del Decret 19/2022, de 8 de febrer, de reestructuració del Departament de la Presidència -en relació amb l'article 9.8 del Decret 289/2022, de 2 de novembre-, el dit informe és preceptiu i vinculant en el cas de disposicions de creació, modificació o supressió

d'entitats institucionals de l'Administració de la Generalitat i en les que defineixen les estructures organitzatives dels departaments i dels organismes que en depenen.

d) El Projecte d'ordre sí té, en canvi, incidència en matèria d'administració digital, per tant cal sol·licitar l'informe que preveu l'article 10.3.i) del Decret 289/2022, de 2 de novembre, de reestructuració del Departament de la Presidència, d'acord amb el qual correspon a la **Direcció General d'Administració Digital** emetre informes amb caràcter preceptiu sobre les disposicions de caràcter general i els acords del Govern, quan tinguin incidència en el desenvolupament dels processos administratius i de l'Administració digital, i dels sistemes de signatura i d'identificació electrònica de les persones interessades en el procediment, per tal d'assegurar la seva adequació a les directrius corporatives en aquestes matèries.

En concret, el Projecte d'ordre fa referència, en diferents preceptes, a l'aplicació informàtica que el Departament de Justícia, Drets i Memòria ha de tenir habilitada als efectes d'elaborar una llista de perits que cal posar a disposició dels òrgans judicials i fiscalies.

e) Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'**Autoritat Catalana de Protecció de Dades (ACPD)**, entre d'altres funcions de la dita Autoritat, regula la d'emetre l'informe preceptiu sobre les disposicions que afecten la protecció de dades de caràcter personal.

El Projecte d'ordre conté diversos preceptes que fan referència a la protecció de les dades personals d'acord amb la legislació vigent. És per això que entenem que cal sol·licitar l'informe preceptiu de l'ACPD que preveu l'article 5.m) de la Llei 32/2010, d'acord amb el qual una de les funcions d'aquesta entitat és "Emetre informe, amb caràcter preceptiu, sobre els projectes de disposicions de caràcter general de la Generalitat de creació, modificació o supressió de fitxers de dades de caràcter personal, i sobre les disposicions que afectin la protecció de dades de caràcter personal."

En el mateix sentit, cal recordar que el Reglament UE 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, va crear la figura del delegat de protecció de dades alhora que estableix els seus trets fonamentals (articles 37 a 39), i que la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, concreta la seva regulació en els articles 34 a 37. Atès que el delegat de protecció de dades té atribuïdes funcions d'informació i assessorament en matèria de protecció de dades personals, supervisió del compliment de la normativa, cooperació amb la autoritat de control i actuació com a punt de contacte per a qüestions relatives al tractament de dades personals, se suggereix la conveniència de sol·licitar informe a la delegada de protecció de dades del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

f) Pel que fa al dictamen del **Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya**, entenem que no s'ha de demanar a aquest òrgan que l'emeti, de conformitat amb l'article 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

g) No cal sotmetre la iniciativa a informe de la **Comissió de Govern Local de Catalunya**, ni a audiència o dictamen del **Consell de Governos Locals**, atès que el Projecte d'ordre no afecta el règim local (article 193.1.a) del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i article 22.2 de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals). En aquest mateix sentit, no és necessària la intervenció de les entitats locals de Catalunya que preveu l'article 70 de la Llei 26/2010, atès que el Projecte d'ordre no les afecta de manera específica.

h) Realitzats els tràmits anteriors, i d'acord amb les Directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, aprovades per l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, caldrà elaborar un **informe jurídic final**.

i) Quant a la necessitat de dictamen de la **Comissió Jurídica Assessora**, d'acord amb l'article 8.2 de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, el dictamen de l'alt òrgan consultiu és preceptiu en el cas de projectes de reglaments o disposicions de caràcter general que es dictin per a desplegar les lleis o el dret comunitari i llurs modificacions, per tant, en el cas que ens ocupa cal sol·licitar el preceptiu dictamen de la Comissió Jurídica Assessora. Així es desprèn, també, de l'article 69 de la Llei 26/2010, d'acord amb el qual s'han de sotmetre amb caràcter preceptiu al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora els projectes de disposicions reglamentàries que es dictin per desplegar les lleis o el dret europeu i llurs modificacions.

Entenem que, tot i que el Projecte d'ordre té un contingut fonamentalment organitzatiu, d'elaboració i organització de les llistes de perits, i de la tramitació del pagament dels peritatges judicials, es dicta en desenvolupament de l'article 6.6 de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, per tant, requereix del dictamen de la Comissió Jurídica Assessora.

Cal tenir en compte que és criteri reiterat de la dita Comissió que totes les disposicions generals que executin lleis, fins i tot les ordres de caràcter estrictament organitzatiu, han de ser sotmeses al dictamen preceptiu d'aquest alt òrgan consultiu (en aquest sentit, i entre molts altres, els dictàmens de la Comissió Jurídica Assessora 125/01, de 19 d'abril, 296/02, d'11 de juliol, 89/05, de 17 de març, i 287/07, aquest últim relatiu al projecte d'ordre per la qual es regula el règim d'adscripció del personal a l'Agència Tributària de Catalunya, dictada en execució de la DA primera de la Llei 7/2007).

Cal recordar, per últim, que en la tramitació de la vigent Ordre JUS/419/2009, de 17 de desembre, es va sol·licitar el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, que va emetre el Dictamen 169/2009, de data 4 de juny.

j) Obligacions de **comunicació del projecte normatiu a la Comissió Europea**.

No es considera preceptiu notificar l'avantprojecte de llei a la Comissió Europea per aplicació de la Directiva UE 2015/1535, ni de la Directiva 2006/123/CE, relativa als serveis en el mercat interior (transposada en els aspectes generals per la Llei estatal 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici), ja que la regulació projectada no estableix noves reglamentacions tècniques ni

regles relatives als serveis de la societat de la informació, ni tampoc nous règims d'autorització ni requisits relacionats amb la prestació de serveis.

III. Avaluació jurídica del Projecte d'ordre

III. 1 Marc competencial, marc normatiu i habilitació normativa

El Projecte d'ordre té per objecte regular l'organització de les llistes de perits i el procediment del pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) dedica el seu títol III al poder judicial a Catalunya, i, concretament, el capítol III a les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia, establint, entre altres, competències en matèria de mitjans materials i de mitjans personals, oficina judicial i institucions i serveis de suport, justícia gratuïta, justícia de pau i de proximitat.

D'acord amb l'article 104 de l'EAC, correspon a la Generalitat la competència sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya, competència aquesta que inclou, en tot cas, les submatèries que detalla l'article esmentat, i la relativa a l'ordenació dels serveis de justícia gratuïta i d'orientació jurídica gratuïta (article 106).

Finalment, l'article 109 de l'EAC preveu que la Generalitat exerceix, *ultra* les competències expressament atribuïdes per l'Estatut, totes les funcions i les facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconeix al Govern de l'Estat amb relació a l'Administració de justícia a Catalunya, això és, l'anomenada clàusula subrogatòria. En aquest punt, cal recordar que en virtut de l'article 18.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979, en relació amb l'Administració de justícia, llevat de la militar, corresponia a la Generalitat exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del Poder Judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeixin o atribueixin al Govern de l'Estat.

Mitjançant el Decret 466/1982, de 14 d'octubre, el Govern de la Generalitat a través del Departament de Justícia, va assumir les competències que poguessin derivar de l'aplicació dels articles 18, 22, 23 i 24 de l'Estatut d'Autonomia de 1979.

Les primeres transferències en matèria d'Administració de justícia es van dur a terme l'any 1990. Així, mitjançant el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya funcions de l'Administració de l'Estat en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia. Aquest Reial decret va traspasar, entre d'altres funcions *"L'examen, la comprovació i el pagament dels comptes de despeses de funcionament, indemnització pel que fa a sortides d'ofici, autòpsia i diligències judicials i les corresponents a testimonis i perits davant els Tribunals de Justícia amb seu a Catalunya."*

Pel Decret 217/1990, de 3 de setembre, es van assignar al Departament de Justícia les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia. Mitjançant el Reial decret 441/1996, d'1 de març, es van traspassar les funcions i els serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, en els termes que estableixen el Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, i el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic del cos de metges forenses. Les funcions i els serveis traspassats a la Generalitat per aquest Reial decret i pel Reial decret 409/1996, d'1 de març, es van assignar al Departament de Justícia mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril.

El Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, va modificar la denominació del Departament de Justícia, que passa a denominar-se Departament de Justícia, Drets i Memòria.

D'acord amb l'article 3.14.1 del Decret 184/2022, de 10 d'octubre, correspon al Departament de Justícia, Drets i Memòria, entre d'altres, l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització.

Finalment, cal recordar que, d'acord amb el Decret 47/2022, de 15 de març, de reestructuració del Departament de Justícia, Drets i Memòria, correspon a la Secretaria per a l'Administració de Justícia, entre d'altres funcions, les d'impulsar accions per tal d'adaptar l'Administració de justícia a les necessitats del seu territori, i proposar les modificacions pertinents de la planta judicial, dirigir la gestió dels mitjans personals i dels recursos materials i econòmics de l'Administració de justícia a Catalunya i dur a terme les actuacions de millora de l'Administració de justícia a Catalunya i acostar-la a la ciutadania (article 62.2). De la Secretaria esmentada en depèn la Subdirecció General de Suport Judicial i Coordinació Tècnica, a la qual li corresponen, entre d'altres funcions, la de coordinar els diferents programes de suport judicial per al funcionament dels òrgans judicials (article 73.1 c)). Al seu torn, de l'esmentada subdirecció general depenen el Servei d'Assistència Jurídica Gratuïta i el Servei de Programes de Suport Judicial, essent una de les funcions d'aquest darrer servei la de "planificar i avaluar els serveis de peritatge judicial" (article 75.b)).

La normativa catalana de rang reglamentari en matèria de peritatges judicials que es troba actualment vigent és l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, relativa al pagament de peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, la qual va garantir la prestació del servei de peritatges quan aquests hagin de ser a càrrec de l'Administració, i alhora va garantir el cobrament, per part de les persones professionals, de la seva tasca sense necessitat d'esperar a la finalització del procediment judicial.

El Projecte d'ordre que ara s'informa –i que ha de substituir l'ordre del 2009- pretén millorar la prestació del servei dels peritatges judicials mitjançant la incorporació d'eines de gestió telemàtica per al pagament dels peritatges, l'establiment d'un import únic en funció del tipus de peritatge i, per últim, mitjançant la implicació dels col·legis i

associacions professionals tant en l'elaboració de les llistes de perits com en la formació dels professionals.

Pel que fa a la normativa de rang legal que dona cobertura a la regulació que conté el Projecte d'ordre, fem les consideracions següents:

Pel que fa a l'**activitat pericial** en l'àmbit de l'Administració de justícia, l'article 473.1 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ), estableix que poden prestar serveis a l'Administració de justícia el personal funcionari d'altres administracions que, amb caràcter ocasional o permanent, sigui necessari per auxiliar-la en el desenvolupament d'activitats concretes que no siguin les pròpies dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia i que requereixin coneixements tècnics o especialitzats.

En aquest sentit, i pel que fa a les lleis processals, l'article 465 de la Llei d'Enjudiciament Criminal (en endavant, LECrim) estableix que els esmentats funcionaris u òrgans tècnics que emetin informe com a perits no tenen dret a honoraris però sí a demanar l'import de les despeses necessàries per a dur-lo a terme. La disposició final primera del Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei, disposa que les indemnitzacions i altres compensacions que es produeixin per la compareixença a Jutjats i Tribunals en qualitat de perits es faran efectives, en tot cas, amb el crèdit pressupostari assignat al ministeri o organisme al que pertanyi el personal que la realitza.

Així mateix, l'article 341 de la Llei d'Enjudiciament Civil (en endavant, LEC) estableix, dins el procediment per a la designació judicial del perits, que els diversos col·legis professionals o, en el seu defecte, les entitats anàlogues i les acadèmies i institucions culturals i científiques han de remetre el mes de gener de cada any als òrgans jurisdiccionals una llista de col·legiats o associats que estiguin disposats a actuar com a perits.

La disposició addicional primera 1 c) i 3 de la Llei 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la LECrim disposa que les comunitats autònomes amb competència en la matèria han d'adoptar les mesures necessàries per adequar l'actuació dels organismes oficials així com de les altres entitats, professionals o experts que puguin ser requerits de forma permanent o ocasional per a prestar la seva assistència a l'Administració de Justícia a les necessitats que resultin de l'aplicació de la pròpia Llei; i reitera l'obligació de les Administracions públiques i els col·legis professionals de facilitar periòdicament a les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, a la Policia Judicial i a les diferents Forces i Cossos de Seguretat una relació dels serveis d'intèrprets, perits i tècnics a disposició dels serveis de guàrdia.

L'article 241 de la LEC inclou entre les costes els drets de perits, i fixa com a regla general que les costes i les despeses del procés les haurà de pagar la part que les hagi causat, llevat d'allò que disposa la Llei d'assistència jurídica gratuïta.

Pel que fa al dret a l'**assistència jurídica gratuïta**, aquest dret es troba reconegut a l'article 119 de la Constitució, el qual estableix que la justícia serà gratuïta quan la llei ho disposi, i, en qualsevol cas, per a aquells que acreditin insuficiència de recursos per a litigar. Dins el bloc de la constitucionalitat, l'article 20 de la LOPJ reitera que la justícia serà gratuïta en els casos que estableixi la llei, i que s'ha de regular per llei un sistema de justícia gratuïta que doni efectivitat al dret declarat als articles 24 i 119 de la Constitució, en els casos d'insuficiència de recursos per litigar.

Aquesta remissió a una llei ordinària es va concretar en la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta (en endavant, LAJG).

En aquesta llei, i pel que fa específicament al dret a l'assistència pericial gratuïta, el seu article 6.6 disposa que el contingut material del dret a l'assistència jurídica gratuïta abasta, entre d'altres, el dret a "l'assistència pericial gratuïta en el procés a càrrec del personal tècnic adscrit als òrgans jurisdiccionals, o, si no n'hi ha, a càrrec de funcionaris, organismes o serveis tècnics dependents de les administracions públiques."

El segon paràgraf del dit article 6.6 disposa que "excepcionalment i quan per inexistència de tècnics en la matèria de què es tracti, no sigui possible l'assistència pericial de perits dependents dels òrgans jurisdiccionals o de les administracions públiques, aquesta s'ha de portar a terme, si el jutge o el tribunal ho considera pertinent, en una resolució motivada, a càrrec de perits designats d'acord amb el que estableixen les lleis processals, entre els tècnics privats que corresponguin."

El referit article 6 es troba dins el Capítol I ("Dret a l'assistència jurídica gratuïta") de la LAJG i, per tant, és un precepte d'aplicació directa a tot el territori de l'Estat en haver estat dictat per raó de les competències exclusives de l'Estat, d'acord amb el que estableix la disposició addicional primera de la pròpia LAJG. En aquest mateix sentit es va pronunciar el Dictamen de la Comissió Jurídica Assessora 195/96, de data 27 de juny, relatiu al projecte de decret de creació de les comissions d'assistència jurídica gratuïta, de regulació del procediment per al reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta i de la subvenció per a les actuacions d'advocats i procuradors.

Així, tenint en compte la possibilitat d'utilització dels recursos públics per peritar que preveu la LOPJ, aquest precepte estableix que la regla general ha de ser que els peritatges es duguin a terme pel personal tècnic adscrit als òrgans jurisdiccionals o de funcionaris, organismes o serveis tècnics dependents de les administracions públiques, i que només de manera excepcional, i quan no existeixi personal tècnic en la matèria, no sigui possible l'assistència pericial per part de perits dependents dels òrgans jurisdiccionals o de les administracions públiques, el peritatge es pugui dur a terme, si el jutge o tribunal ho estima pertinent, mitjançant una resolució motivada, per perits designats d'acord amb allò que estableixen les lleis processals, entre els tècnics privats que correspongui.

Com explica el Tribunal Suprem en la seva Sentència de la Sala Penal, de data 7 de novembre de 2006 (Aranz. RJ 2006\237), quan es té reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, el contingut material del qual es troba recollit en l'article 6 de la LAJG i que inclou, en l'apartat 6 del dit article, l'assistència pericial gratuïta, no es pot exigir a la part que busqui i designi perit sinó que, en aquest supòsit, cal acudir a l'òrgan judicial per tal que aquest procedeixi a la designació corresponent per aquesta via de l'esmentat precepte.

De conformitat amb l'article 339.1 de la LEC, si qualsevol de les parts és titular del dret d'assistència jurídica gratuïta no haurà d'aportar amb la demanda o la contestació el dictamen pericial, sinó simplement anunciar-ho, als efectes que es procedeixi a la designació judicial de perit d'acord amb la LAJG.

Per tant, quan el sol·licitant del peritatge sigui titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta, es designarà el perit directament d'entre el personal tècnic adscrit al jutjat o, en cas que no n'hi hagi, entre els funcionaris pertanyents a les Administracions públiques.

Únicament quan no existeixin tècnics en la matèria requerida el tribunal, per resolució motivada, podrà designar un perit privat d'acord amb el sistema general de l'article 341 de la LEC, i els informes d'aquests perits no tindran cap cost per a la part titular del dret.

En desenvolupament de la LAJG, i en l'àmbit estatal, es va dictar el Reial decret 996/2003, de 25 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'assistència jurídica gratuïta, el qual va ser posteriorment derogat per la disposició derogatòria única del Reial decret 141/2021, de 9 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'assistència jurídica gratuïta. El títol IV (arts. 51 i 52) d'aquest reglament està dedicat a l'assistència pericial gratuïta, i regula tant els supòsits d'abonaments d'honoraris com el cost econòmic de les proves pericials.

En l'àmbit de Catalunya, el desenvolupament de la LAJG es va dur a terme, a l'empara de la disposició addicional primera de la dita llei, mitjançant el Decret 252/1996, de 5 de juliol, de creació de les comissions d'assistència jurídica gratuïta, de regulació del procediment per al reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta i de la subvenció per a les actuacions professionals dels advocats i procuradors.

Respecte dels peritatges judicials, es va dictar la Circular 1/1997, que va ser posteriorment derogada i substituïda per la Circular 2/2003, de 25 d'abril, essent la norma actualment vigent l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, relativa al pagament de peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, la qual es pretén derogar amb l'aprovació del Projecte d'ordre que ara s'informa.

Amb l'Ordre que ara es vol aprovar en substitució de la dita l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, es pretén regular tant l'organització de les llistes de perits com el procediment per al pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

En tot cas, cal recordar que la Comissió Jurídica Assessora ha interpretat que no cal atribuir al concepte d'organització un sentit estricte, limitant-lo només a allò que faci referència a l'ordenació de l'estructura departamental i al seu funcionament. Així ho explica, per exemple, el Dictamen 4/2002, de 10 de gener:

"D'altra banda, tampoc hi ha d'haver inconvenient en què hom hagi exercit la competència tot escollint el vehicle de l'ordre departamental i no el de decret. És a dir, si és cert que l'article 61 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, reserva aquella categoria normativa per als casos d'expressa previsió legal o d'organització del Departament que es tracti, ho és també que aquesta Comissió Jurídica Assessora ha entès sempre que aquest és un precepte que ha de ser aplicat de manera ponderada. És a dir, no cal atribuir al concepte d'organització un sentit estricte, limitant-lo només a allò que faci referència a l'ordenació de l'estructura departamental i al seu funcionament. Hi ha situacions que, si bé van més enllà d'aquest sentit estricte, no són totalment alienes a la idea d'organització".

Per aquest motiu, entenem que el rang de la norma és suficient i adequat, si tenim en compte, a més, que té el mateix rang de la norma que es pretén substituir.

Finalment, val a dir que d'altres comunitats autònomes amb competències en matèria d'Administració de justícia tenen regulat el procediment de pagament dels peritatges judicials, tot desenvolupant l'article 6.6 la LAJG.

Pel que fa a l'habilitació normativa de la consellera de Justícia, Drets i Memòria per aprovar el Projecte d'ordre que ara s'informa, cal notar que la norma que es pretén aprovar ve a substituir l'ordre actualment vigent, que és l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, relativa al pagament de peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, com ja hem dit.

D'altra banda, d'acord amb l'article 39.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, els consellers poden dictar disposicions reglamentàries en matèria d'organització del departament del qual són titulars, en els termes que determina la legislació sobre organització de l'Administració de la Generalitat, i també en poden dictar de relatives a altres matèries, en supòsits específics, si una norma amb rang de llei o un decret del Govern els ho autoritza expressament; i que, d'acord amb l'article 40.1, les disposicions reglamentàries dictades pels consellers adopten la forma d'ordre.

Així doncs, atesa la naturalesa i atès el contingut del Projecte d'ordre, i d'acord amb el marc competencial i normatiu exposat, la Generalitat és competent, el rang de la norma ha de ser el d'ordre i la consellera de Justícia, Drets i Memòria es troba habilitada per dictar la disposició projectada.

III. 2 Contingut del Projecte d'ordre

Amb caràcter previ, i quant al títol del projecte normatiu, proposem substituir "sobre l'organització de les llistes de perits i **del** procediment del pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria" per "sobre l'organització de les llistes de perits i **el** procediment **per al** pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria".

Pel que fa a l'estructura i el contingut del Projecte d'ordre, aquest consta d'un preàmbul, setze articles i una part final integrada per una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Quant al **preàmbul**, hem de recordar que el preàmbul de tota norma ha de ser expressiu, almenys, del marc normatiu en el qual s'insereix, com també ha d'expressar la justificació i la finalitat de la disposició normativa.

Pel que fa al marc normatiu, el preàmbul del Projecte d'ordre fa esment de les normes en el marc de les quals s'insereix, bàsicament normativa processal i sobre assistència jurídica gratuïta. També conté la justificació i la finalitat de la regulació projectada. Així mateix, cal valorar positivament la incorporació de la referència a la competència estatutària que fonamenta la regulació projectada (d'acord amb la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora).

Respecte d'aquestes referències legals habilitadores del Projecte d'ordre, suggerim que en el preàmbul s'esmenti el Reial decret-Llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge. Així, l'article 103 de l'esmentat Reial decret Llei ha donat una nova redacció a l'article 342.3 de la LEC, relatiu a la intervenció dels perits, i que ha quedat redactat de la manera següent:

“3. El perit designat pot sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament, la provisió de fons que consideri necessària, que és a càrrec de la liquidació final. El secretari judicial, mitjançant decret, ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i ha d'ordenar a la part o parts que hagin proposat la prova pericial i no tinguin dret a l'assistència jurídica gratuïta, que procedeixin a abonar la quantitat fixada en el compte de dipòsits i consignacions del tribunal, en el termini de cinc dies.

Transcorregut aquest termini, si no s'ha dipositat la quantitat establerta, el perit queda eximit d'emetre el dictamen, sense que es pugui procedir a una nova designació.

Quan el perit designat ho hagi estat de comú acord, i un dels litigants no realitzi la part de la consignació que li correspongui, el secretari judicial ha d'oferir a l'altre litigant la possibilitat de completar la quantitat que falti, i indicar-li en aquest cas els punts sobre els quals s'ha de pronunciar el dictamen, o de recuperar la quantitat dipositada, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior.

L'article 342 de la LEC porta per títol *Crida al perit designat, acceptació i nomenament. Provisió de fons.*

Així mateix, suggerim que s'avalui la possible incidència que l'esmentat Reial decret-Llei 6/2023, de 19 de desembre pot tenir en el contingut del projecte normatiu que ens ocupa.

Pel que fa a la necessitat de la norma, el preàmbul la justifica en el temps transcorregut des de l'entrada en vigor de l'Ordre JUS/419/2009, i l'experiència assolida a través dels anys, de manera que “cal fer un pas endavant per tal de millorar la prestació del servei dels peritatges judicials” amb diferents mesures que es detallen en el propi preàmbul.

D'altra banda, cal destacar que també es justifica al preàmbul l'adequació de la norma als principis de bona regulació recollits en els articles 129 de la Llei 39/2015, i 62 de la Llei 19/2014. En aquest sentit, es diu que *“Aquesta Ordre compleix amb els principis de bona regulació formulats a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i per l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta norma resulta del tot necessària per poder complir amb les disposicions legals esmentades en els paràgrafs anteriors, i eficaç per assolir els objectius de modernització de l'Administració de justícia”.*

La Comissió Jurídica Assessora ha assenyalat, respecte del contingut del preàmbul en aquest àmbit, que “La justificació de l'adequació de la iniciativa normativa als principis de bona regulació [...] atès el principi de proporcionalitat, és exigible amb una extensió i intensitat variables en funció del contingut i del caràcter de cada iniciativa normativa” (Dictamen 224/2019). Com hem dit anteriorment, l'objecte del Projecte d'ordre és regular l'organització de les llistes de perits i el procediment per al pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria. En aquest sentit, entenem que la justificació que consta en el Projecte d'ordre es pot considerar suficient, tenint en compte el seu caràcter organitzatiu i la seva finalitat de modernització de l'Administració de justícia. Tanmateix, com va suggerir la Comissió Jurídica Assessora al Dictamen 35/2024, es proposa completar el paràgraf fent referència, per exemple, al principi de transparència i al principi de participació, amb el redactat següent o similar: “En compliment del principi de transparència, s'ha possibilitat l'accés senzill, universal i actualitzat a la tramitació d'aquesta norma i als documents que conformen l'expedient a través del Portal de la Transparència. En compliment del principi de participació, s'han dut a terme els tràmits d'audiència i informació pública.”

Pel que fa als dos darrers paràgrafs del preàmbul, se suggereix el redactat següent:

“Per tot això, i d’acord amb l’article 12.d) de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d’organització, procediment i règim jurídic de l’Administració de la Generalitat de Catalunya, i els articles 39.3 i 40.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, vist/d’acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora,”

En tot cas, quant a la fórmula promulgatòria, cal tenir en compte que, un cop emès el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, caldrà substituir la fórmula “vist/d’acord” per la que sigui adequada. De conformitat amb l’article 38.1 del Reglament aprovat pel Decret 69/2006, d’11 d’abril, d’organització i funcionament de la Comissió Jurídica Assessora: “Les disposicions que es dictin amb posterioritat al dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora han d’expressar que es dicten ‘d’acord amb el dictamen’ quan s’hi ajustin en els punts essencials o, si escau, que es dicten després d’haver-lo ‘vist’, quan aquest dictamen contingui observacions obstatives a la legalitat de l’acte o disposició que no han estat tingudes en compte per l’òrgan que ha de resoldre”.

L’article 1 estableix l’objecte de l’Ordre, que abasta les finalitats següents :

- a) Regular l’elaboració de les llistes de perits que hagin manifestat la seva conformitat en actuar en els supòsits i les condicions previstes en aquesta Ordre, i la posada a disposició dels òrgans judicials i del Ministeri Fiscal.
- b) Regular els diferents tipus de peritatges, i fixar el seu import.
- c) Establir el procediment de pagament dels peritatges.
- d) Establir el procediment de reintegrament de les quantitats abonades pel Departament de Justícia, Drets i Memòria en concepte de peritatges.”

Pel que fa a l’estructura d’aquest precepte, proposem invertir l’ordre de les lletres a) i b), per tal de mantenir la coherència sistemàtica de l’Ordre, la qual regula els tipus de peritatges abans de l’elaboració de les llistes de perits.

L’article 2 fixa l’àmbit d’aplicació de l’Ordre, que abasta els peritatges realitzats davant dels òrgans judicials amb seu a Catalunya el cost dels quals correspongui assumir al Departament de Justícia, Drets i Memòria que hagin estat acordats en aquells procediments judicials en què es doni algun dels supòsits següents, enumerats en l’apartat 1:

- a) Què s’hagi reconegut el dret d’assistència jurídica gratuïta a la persona que sol·licita la prova pericial.
- b) Que el peritatge hagi estat disposat d’ofici pel jutge o jutgessa o acordat pel tribunal o a instància del Ministeri Fiscal.
- c) Quan el Ministeri Fiscal hagi ordenat directament el peritatge durant la instrucció del procediment en l’àmbit de la Llei orgànica de responsabilitat penal dels menors o en la fase d’investigació prèvia al procés penal.”

Aquesta casuística es correspon amb la que ja preveu l’Ordre JUS/419/2009, actualment vigent.

L’apartat 2 exclou de l’àmbit d’aplicació de l’Ordre els peritatges que hagin estat acordats a instància de part que no tingui reconegut el dret d’assistència jurídica gratuïta, els quals han de ser a càrrec de les parts i són objecte de regulació per la legislació processal.

L'article 3 classifica els tipus de peritatges segons l'objecte del dictamen pericial, tot establint fins a 14 tipus diferents de peritatges, que "poden ser de:

1. Béns mobles, vehicles, joies i objectes preciosos
2. Danys a béns immobles
3. Falsificació de marques (tèxtil i altres)
4. Peritatges acordats en execucions socials
5. Maquinària industrial
6. Antiguitats i obres d'art
7. Electrònica, informàtica i telecomunicacions
8. Pericials cal·ligràfiques
9. Valoracions béns immobles, hipotecaris
10. Comprovacions topogràfiques, edificació
11. Ambientals
12. Informes psicològics, psicosocials i socials
13. Informes mèdics i dels professionals sanitaris
14. Auditoria i valoracions empresarials"

Com a qüestió formal, se suggereix substituir els números per lletres, per tal de mantenir la coherència amb l'article 11 (i, també, d'acord amb la Regla 160 del Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya les divisions dels apartats s'han de marcar amb lletres minúscules i ordenades alfabèticament).

L'article 4 regula la prestació del servei de peritatge, de manera que els peritatges es poden prestar amb recursos propis de l'Administració o amb perits privats.

En el cas de peritatges amb recursos propis de l'Administració, es preveuen dues modalitats: 1) amb personal tècnic adscrit als serveis de suport de l'Administració de justícia, i 2) amb funcionaris o funcionàries o organismes o serveis tècnics de l'Administració pública com a part de les activitats que tenen assignades com a tals. En aquests casos, els peritatges no són retribuïts, no es té dret a reclamar honoraris en concepte del servei pericial prestat, i únicament donen dret al rescabament de les despeses en concepte dels desplaçaments i les dietes que els pugui ocasionar la realització del peritatge. És a dir, aquests peritatges es compensen com a indemnitzacions per raó del servei, d'acord amb la normativa que li sigui aplicable.

Aquesta previsió s'ajusta a la regulació continguda en els articles 465 i 485 de la LECrim, i també a la disposició final primera del Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei, d'acord amb la qual les indemnitzacions i altres compensacions que es produeixin per la compareixença a Jutjats i Tribunals en qualitat de perits es faran efectives, en tot cas, amb el crèdit pressupostari assignat al ministeri o organisme al que pertanyin.

En l'àmbit de Catalunya, aquesta matèria es troba regulada en el Decret 138/2008, de 8 de juliol, d'indemnitzacions per raó del servei.

Si el peritatge judicial sol·licitat no es pot realitzar amb recursos propis de l'Administració i l'òrgan judicial ho estima convenient, s'ha de designar un professional privat entre els que integren les llistes que faciliten els col·legis professionals, associacions professional o, si escau, entitats anàlogues i que el Departament de Justícia, Drets i Memòria ha de posar a disposició dels òrgans judicials i fiscalies.

L'article 5 regula les llistes de perits privats, tot establint l'obligació del Departament de Justícia, Drets i Memòria de posar a disposició dels òrgans judicials i fiscalies una llista específica de perits privats. Amb aquesta finalitat, el Departament s'ha d'adreçar, com a mínim amb caràcter anual, als col·legis i associacions professionals i, si s'escau, a entitats anàlogues, per tal que aquests elaborin una llista de professionals privats disposats a realitzar peritatges.

Tanmateix, com indica l'apartat 1, aquesta llista de professionals privats s'ha d'elaborar sense perjudici de la llista de perits que el Departament posa a disposició dels òrgans judicials "perquè puguin actuar d'acord amb el que estableixen els articles 341 i següents de la Llei d'enjudiciament civil". Suggestim que es valori la necessitat de fer esment a l'article 341 i, en cas afirmatiu, s'expliqui amb una mica més de detall el contingut del dit article de la LEC, així com la diferència existent entre la llista de perits que regula la LEC i la que vol regular el Projecte d'ordre.

Respecte dels col·legis professionals, la normativa sectorial també preveu aquesta obligació de col·laboració amb l'Administració de justícia. Així, la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals estableix, en el seu article 5, lletra h), que correspon als col·legis professionals, entre d'altres funcions, la de facilitar als tribunals, d'acord amb les lleis, la relació de col·legiats que puguin ser requerits per intervenir com a perits en els assumptes judicials, o designar-los per si mateixos, segons escaigui. En l'àmbit específic de Catalunya, la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, preveu en el seu article 39 h) que, entre les funcions públiques dels col·legis professionals, es troba la d'emetre els informes que els siguin requerits per òrgans o autoritats administratius i judicials.

L'article 6 regula els criteris d'elaboració de les llistes de perits i posada a disposició dels òrgans judicials i fiscalies, i consta de quatre apartats.

La llista de perits s'elabora d'acord amb el que estableixen els articles 341 i següents de la LEC, i en base a criteris de qualificació professional, especialització i experiència; i també amb respecte a les previsions de la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

La llista de perits s'ha d'elaborar i mantenir mitjançant l'aplicació informàtica del Departament de Justícia, Drets i Memòria, el qual ha de posar la llista a disposició dels òrgans judicials i fiscalies per mitjà de la dita aplicació.

L'article 7 fa referència a la *responsabilitat dels col·legis i associacions professionals i, si s'escau, entitats anàlogues en l'elaboració de les llistes de perits*.

En primer lloc, quant al títol, suggestim que se suprimeixi l'expressió "i, si s'escau", a fi de simplificar-lo.

De l'article 7 es desprèn que els col·legis i associacions professionals, i entitats anàlogues tenen la responsabilitat d'elaborar les llistes de perits, i de la certesa i actualització de les dades que hi contenen. La incorporació a les llistes és voluntària per als professionals privats que les integren, i aquesta voluntarietat ha de constar de manera fefaent. Així mateix, les dites entitats han de facilitar als professionals la informació adequada en relació amb l'activitat pericial, informació que, al seu torn, el Departament de Justícia, Drets i Memòria ha d'haver facilitat a les esmentades entitats.

L'article 8 fa referència a altres llistes específiques que el Departament de Justícia, Drets i Memòria, pot elaborar per a alguna jurisdicció específica i/o per alguna de les tipologies establertes en la pròpia Ordre.

L'article 9, relatiu a la llengua dels peritatges (proposem afegir "judicials"), estableix que els perits han d'estar en condicions de fer els dictàmens pericials que se'ls encarreguin en la llengua oficial que se'ls demani, respectant els drets lingüístics de la ciutadania, sense que es pugui produir indefensió ni dilacions indegudes a causa de la llengua.

Suggerim que aquest precepte concreti si els perits han de tenir un nivell de coneixements mínim de la llengua catalana, o si es suficient amb què presentin el dictamen en llengua catalana.

L'article 10 es dedica al pagament dels peritatges judicials.

En el primer apartat estableix que el Departament de Justícia, Drets i Memòria s'ha de fer càrrec del pagament dels peritatges judicials "en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordre" (expressió aquesta que suggerim suprimir per innecessària) una vegada el perit hagi lliurat el dictamen pericial a l'òrgan judicial corresponent o, si s'escau, al Ministeri Fiscal, i el lletrat de l'Administració de justícia o, en el seu cas, òrgan de la Fiscalia hagi validat l'encàrrec a través de la signatura del certificat de prestació del servei.

L'article 11 classifica els tipus de peritatges a efectes del pagament en peritatges ordinaris i peritatges extraordinaris (apartat 1).

Com a qüestió formal, proposem prescindir de la classificació mitjançant lletres i fer constar aquesta doble classificació en una única frase.

L'apartat 2 disposa que els peritatges ordinaris són els corresponents als tipus establert a les lletres a) a m) de l'article 3. Com hem dit anteriorment, caldria aclarir aquesta remissió, en tant que el dit article 3 enumera els diferents tipus de peritatges en números i no en lletres.

La quantia que correspon pagar segons el tipus de peritatge s'indica en l'annex a l'Ordre.

L'apartat 3 disposa que els peritatges extraordinaris són els que tenen una especial complexitat tècnica, de qualsevol dels corresponents al tipus establert a les lletres a) a m) de l'article 3. Reiterem l'observació formal feta respecte de l'apartat anterior.

Es considera que tenen una especial complexitat tècnica els peritatges que reuneixin algun dels requisits següents:

- els peritatges l'objecte dels quals comporti dificultats tècniques i una considerable extensió.
- els peritatges que consisteixin en la valoració d'un nombre elevat de béns, sempre que aquesta resulti especialment complexa, i
- el peritatge que requereixi la utilització de mitjans que no es puguin entendre com habituals, i que siguin especialment costosos. En aquests casos, el Departament de Justícia, Drets i Memòria pot avançar el pagament de les despeses necessàries per realitzar el dictamen.

Tanmateix, aquest pagament avançat dels peritatges extraordinaris requereix d'una autorització prèvia, la qual es troba regulada en l'**article 12**. Aquesta sol·licitud de

pagament avançat cal fer-la mitjançant el tràmit electrònic que descriu l'article 13, i ha d'anar acompanyada d'una justificació documentalment i un detallat pressupost.

En el cas que el pressupost sigui superior a 2.500 euros, la Subdirecció General de Suport Judicial i Coordinació Tècnica, "amb caràcter previ a l'aprovació" -suggerim emprar el terme "autorització", com es fa en la resta del article 12- ha d'avaluar la viabilitat de "la tramitació de la proposta" (entenem que s'està referint a la sol·licitud d'autorització) d'acord amb els recursos pressupostaris disponibles.

Així mateix, aquest article 12 estableix que només es pagaran els imports ajustats a les autoritzacions prèvies aprovades i que, un cop aprovada l'autorització prèvia del pagament, el perit ha de presentar la sol·licitud de pagament mitjançant el tràmit electrònic de l'article 13.

Per últim, l'apartat 8 d'aquest article estableix que el Departament de Justícia, Drets i Memòria "en cap cas abonarà provisions de fons als perits designats".

L'article 13 regula la tramitació del pagament dels peritatges, que s'ha de dur a terme a través de l'aplicació informàtica que el Departament de Justícia, Drets i Memòria habiliti a aquest efecte. Aquesta afirmació ja s'ha reiterat en altres preceptes del projecte normatiu.

Segueix aquest article establint que les sol·licituds de pagament –hem d'entendre "els formularis de sol·licitud de pagament"- dels peritatges es troben disponibles al portal de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, i s'han de presentar seguint el procediment establert en al tràmit electrònic.

Com a qüestió formal, entenem que quan l'apartat 5 fa referència als honoraris professionals s'està referint als peritatges.

L'article 14, sota l'epígraf *Reintegraments*, regula els diferents supòsits de reintegrament al Departament de Justícia, Drets i Memòria dels imports pagats en concepte de peritatges.

En relació a aquest article 14, suggerim que es valori la necessitat d'indicar el compte corrent concret on s'ha d'ingressar l'import corresponent al reintegrament. D'altra banda, no s'acaba d'entendre la redacció de l'apartat 6.

L'article 15 regula la inhibició de l'òrgan judicial a favor d'un altre jutjat o tribunal, i estableix que quan els peritatges han estat disposats per jutges o jutgesses que posteriorment s'han inhibit de la causa a favor d'un altre jutjat o tribunal han de ser tramitats per aquest darrer òrgan judicial; però en cas d'inhibició a favor d'òrgans judicials de fora de Catalunya, el Departament de Justícia, Drets i Memòria no es farà càrrec de l'import d'aquests peritatges.

L'article 16 regula la formació en matèries relacionades amb el procediment, organització i pagament de peritatges judicials, la qual anirà a càrrec Departament de Justícia, Drets i Memòria, a través del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, i amb la col·laboració, si escau, dels col·legis i associacions professionals i, si escau, entitats anàlogues.

En efecte, el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, creat per la Llei 18/1990, de 15 de novembre, és un organisme autònom de caràcter administratiu adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria, que té, entre d'altres funcions, la

d'investigar, estudiar i divulgar les matèries relatives a l'àmbit de les competències del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

L'apartat 2 de l'article 16 detalla la informació que els col·legis professionals i les associacions professionals han de proporcionar als seus perits sobre les matèries que els afectin, a fi de garantir una adequada prestació del servei.

La **disposició addicional** estableix que el Departament de Justícia, Drets i Memòria disposarà de les aplicacions informàtiques per tal que la gestió, tant de les llistes de perits com dels encàrrecs dels peritatges i el seu pagament, es faci de manera telemàtica.

La disposició transitòria estableix que els peritatges judicials amb origen en un nomenament efectuat amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'Ordre s'han de regir per l'Ordre JUS/419/2009, mentre que si el nomenament es fa amb posterioritat a l'entrada en vigor de l'Ordre, serà aplicable aquesta. Com a qüestió formal, suggerim que s'esmenti correctament el títol de l'Ordre JUS/419/2009.

La **disposició derogatòria** deroga l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, relativa al pagament de peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia. Es tracta d'una derogació expressa que, per raons de claredat i de certesa de l'ordenament jurídic, sempre és preferible front les derogacions tàcites.

Per últim, s'inclouen dues disposicions finals.

La **disposició final primera** conté diverses autoritzacions. La primera d'elles faculta al secretari o secretària per a l'Administració de justícia per a dictar les instruccions necessàries per al desplegament, l'eficàcia i l'execució de l'Ordre, en especial per aprovar els formularis necessaris per tramitar el pagament dels peritatges, i per regular les llistes específiques a què es refereix aquesta ordre. Entenem que es fa una remissió a l'article 8 de l'ordre, que regula aquestes llistes específiques.

Així mateix, aquesta disposició final primera autoritza al secretari o secretària per a l'Administració de justícia per revisar periòdicament els tipus i els imports dels peritatges previstos en l'annex, en funció de les necessitats que es plantegin i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

La **disposició final segona** fixa l'entrada en vigor de l'Ordre "l'endemà del dia que es publiqui al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*".

Tanmateix aquesta disposició final segona planteja un aspecte substantiu i essencial, i és que s'aparta de la *vacatio legis* ordinària de vint dies que estableix l'article 111-10 del Codi civil de Catalunya. Tanmateix, no consta en la memòria general la justificació d'aquesta opció que s'ha triat per a l'entrada en vigor de la norma. La Comissió Jurídica Assessora ha reiterat que l'entrada en vigor immediata de les disposicions normatives té caràcter excepcional en relació amb el termini ordinari de *vacatio legis*. Per aquesta raó, una disposició final que prevegi l'entrada en vigor de la norma l'endemà de la seva publicació al DOGC s'ha de justificar de manera expressa en l'expedient (dictàmens 256/2020 i 1/2021, entre d'altres).

D'acord amb la Regla 209 del Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya, la *vacatio* és el període de temps entre la publicació i l'entrada en vigor de la norma que ha de ser suficient, no només perquè els diferents afectats puguin estar-ne

informats, sinó també perquè puguin predisposar-se les condicions i els mitjans indispensables per donar-li una aplicació efectiva.

Així doncs, pel que fa a l'entrada en vigor de la norma, se suggereix que la disposició final segona l'estableixi al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, o fixi una altra data d'entrada en vigor amb la corresponent justificació que ha de contenir la memòria general.

Finalment, al Projecte d'ordre s'adjunta com a **Annex** la taula de preus pels peritatges judicials ordinaris segons l'objecte del dictamen, així com les especificacions del preu/hora dels peritatges extraordinaris.

3.- CONCLUSIONS

Analitzat el *Projecte d'ordre sobre l'organització de les llistes de perits i del procediment del pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia, Drets i Memòria*, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement, per tal que es continuï la seva tramitació, sens perjudici que es tinguin en consideració les observacions realitzades en aquest informe.

Vist i plau

Francisco Javier Sambola Cabrer
Signat digitalment
per Francisco Javier
Sambola Cabrer

Data: 2024.04.09
12:19:31 +02'00'

Xavier Sambola Cabrer
Responsable d'estudis i informes
Assessoria Jurídica

Advocada de la Generalitat
Cap de l'Assessoria Jurídica

Ref: AJ aga_xsc_24D027